

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lutego 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dariusz Dończyk

SSA Monika Koba

w sprawie z wniosku I. F.

przy uczestnictwie A. M.

o zniesienie współwłasności,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 lutego 2013r.,

zażalenia uczestnika postępowania

na orzeczenie o kosztach zawarte w pkt. II

postanowienia Sądu Okręgowego w K.

z dnia 19 kwietnia 2012 r.,

**uchyla zaskarżone postanowienie i w tym zakresie przekazuje
sprawę Sądowi Okręgowemu w K. do ponownego rozpoznania i
orzeczenia o kosztach postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

W sprawie o zniesienie współwłasności Sąd drugiej instancji oddalił apelację uczestnika postępowania oraz zasądził od niego na rzecz wnioskodawcy kwotę 3600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w instancji odwoławczej. Uzasadnienie rozstrzygnięcia o kosztach zawiera wyłącznie powołanie się na art. 98 i 108 § 1 k.p.c.

Uczestnik postępowania zaskarżył zażaleniem powyższe orzeczenie o kosztach postępowania w instancji odwoławczej w części ponad kwotę 1800 zł. Wniósł o zmianę tego rozstrzygnięcia przez zasądzenie od niego na rzecz wnioskodawcy kwoty 1800 zł w miejsce zasądzonej kwoty 3600 zł.

Żalący podniósł, że z mocy § 8 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie stawkę minimalną oblicza się na podstawie § 6 tego rozporządzenia od wartości udziału współwłaściciela, a wartość udziału wnioskodawcy wynosi kwotę 120.500 zł. Ponieważ wnioskodawca w odpowiedzi na apelację domagał się zasądzenia kosztów postępowania odwoławczego wg. norm przepisanych, to uwzględniając wartość udziału wnioskodawcy należało zasądzić na jego rzecz kwotę 1800 zł, przy braku podstaw do zasądzenia kwoty przekraczającej stawkę minimalną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zwięzłe uzasadnienie orzeczenia o kosztach postępowania odwoławczego, sprowadza się wyłącznie do wskazania dwóch przepisów k.p.c., tj. art. 98 i art. 108 § 1 k.p.c., przy czym w odniesieniu do pierwszego z wymienionych artykułów nie wskazano nawet na żaden z kilku paragrafów tej jednostki redakcyjnej ustawy.

Oba powołane przez Sąd przepisy k.p.c. regulują – pierwszy zasady zwrotu kosztów procesu, a drugi zasady rozstrzygnięcia o kosztach, które to przepisy znajdują odpowiednie zastosowanie z mocy art. 13 § 2 k.p.c. także do postępowania nieprocesowego w niniejszej sprawie. Żaden jednak z powołanych w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia przepisów k.p.c. nie jest podstawą określenia wysokości zasądzanych kosztów postępowania odwoławczego. Pominięcie przez Sąd drugiej instancji wskazania w uzasadnieniu orzeczenia

przepisów będących podstawą ustalenia wysokości zasądzonych kosztów postępowania uniemożliwia Sądowi Najwyższemu dokonanie merytorycznej kontroli prawidłowości zaskarżonego zażaleniem postanowienia co do wysokości zasądzonej kwoty.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia na podstawie art. 398¹⁵ § 1 zdanie pierwsze k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. i w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.